

متن پرسش

با عرض سلام: استاد آنچه که از زندگی علما و عارفان خوانده ام اینطور فهمیدم که در سلوک الی الله نگاه نکردن به نامحرم (حتی بدون قصد لذت و حتی به اقوام نزدیک) بسیار تاثیرگذار است. بنده بخاطر همین موضوع مدتی است سعی می کنم حتی به یک پیرزن هم نگاهی نکنم. ولی نمی دانم آیا اینقدر (به قول دیگران سختگیری) در نگاه به نامحرم لازم است در سلوک الی الله؟ دیگران به بنده حرفهایی از قبیل افراطی و دارای روابط اجتماعی ضعیف و... می زنند. هر چند ته دلم فکر می کنم سیره علما راه درست است اما این اواخر دچار سردرگمی شده ام. از طرفی طعنه های دیگران و صدایی که از درون مرا از این راهی که در پیش گرفتم باز می دارد و از طرف دیگر ترس اینکه مبدا مورد رضایت خداوند و اهل بیت و امام زمان نباشم. نمی دانم به خودم می گویم تو هنوز اول راهی این چیزها لازم نیست و... فقط می خواهم بدانم آیا راه درستی می روم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بالاخره آنجایی که خداوند رخصت داده است، انجام آن مانع سلوک نیست. به ما فرموده اند به وجه و کفین نامحرم از سر لذت نگاه نکنید. موفق باشید